

ໂຄງການປັບປຸງນິຕິກຳ, ພູມິທັດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ພາກເໜືອ ສປປ ລາວ

ກອບນະໂຍບາຍ ວ່າດ້ວຍກຸ່ມຊົນເຜົ່າ

ເດືອນ ສິງຫາ 2019

ພະແນກຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຈາກການທຳລາຍ ແລະ ການເຊື່ອມໂຊມຂອງປ່າໄມ້

ກົມປ່າໄມ້, ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ວຽງຈັນ ສປປ ລາວ

ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້

ພາກສະເໜີ

ໂຄງການ (ເຊິ່ງມີຊື່ວ່າ ໂຄງການປັບປຸງນິຕິກຳ, ຄຸ້ມຄອງພູມິທັດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ໃນແຂວງ ພາກເໜືອ ຂອງ ສ ປປ ລາວ - GFLL) ມີເປົ້າໝາຍບັນລຸການຫລຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃນ 6 ແຂວງ ພາກເໜືອຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການເບີກຈ່າຍເງິນຕາມຜົນງານ ຈາກໂຄງການຄູ່ຮ່ວມກາກບອນປ່າໄມ້ (FCPF).

ໂຄງການ GFLL ເປັນໂຄງການທຳອິດໃນອານຸພາກພື້ນ ຂອງ ສ ປປ ລາວ ເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍບັນລຸການຫລຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນພື້ນທີ່ພູມິທັດປ່າໄມ້ຕິດຈອດກັນ, ກວມເອົາເນື້ອທີ່ປະມານ 1/3 ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ ແລະ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້, ເທົ່າກັບ 40% ຂອງເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ ເຊື່ອມໂຊມ. ການກະກຽມ ແລະ ການອອກແບບ ໂຄງການ GFLL ແມ່ນດຳເນີນຄ່ຽງຄູ່ກັນໄປ ຄື: ສະເໜີຂໍທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຈາກກອງທຶນ ສະພາບອາກາດສີຂຽວ (GCF) ສຳລັບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ສະເໜີຂໍທຶນ ຈາກຄູ່ຮ່ວມກາກບອນປ່າໄມ້ (FCPF) ສຳລັບເບີກຈ່າຍເງິນຕາມຜົນງານຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ. ການອອກແບບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ໂຄງການ GFLL ແມ່ນຄວາມຕ້ອງການຂອງລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ທີ່ຈະປັບປຸງຂະແໜງປ່າໄມ້ ຂອງ ຕົນ ແລະ ດຳເນີນບາດກ້າວຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການ ອີງໃສ່ເງິນບໍລິຈາກ ເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດ. ສິ່ງທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃນໄລຍະຜ່ານມາຄື ລັດຖະບານ ໄດ້ ຮັບຮອງເອົາ ແຜນຍຸດທະສາດການຂະຫຍາຍຕົວສີຂຽວ (ເຖິງປີ 2030) ເຊິ່ງຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍຕົວໃນທຸກ ດ້ານ, ຂະຫຍາຍຕົວແບບຍືນຍົງ ແລະ ເປັນມິດກັບທຳມະຊາດ.

ການເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງແຜນງານຫລຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (ER) ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບ 4 ປັດໃຈຕົ້ນຕໍ ແລະ ຖືກຈັດເຂົ້າໃນ 4 ອົງປະກອບຫຼັກ ເຊິ່ງລວມມີ: i) ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນວຽກງານ ເຮດ+, ii) ຊ່ວຍເຫຼືອຂະແໜງການກະສິກຳ, iii) ຊ່ວຍເຫຼືອຂະແໜງການປ່າໄມ້, ແລະ iv) ແຜນງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາອົງປະກອບຕ່າງໆ.

ຈຸດປະສົງຂອງ ກອບນະໂຍບາຍ ວ່າດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGPF)

ກອບນະໂຍບາຍ ວ່າດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGPF) ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍຂອງທະນາຄານໂລກ 4.10 (OP 4.10) ແລະ ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງ EGPF ແມ່ນຮັບປະກັນວ່າ ຂະບວນ ການພັດທະນາ ເຄົາລົບກຽດສັກສີ, ສິດທິມະນຸດ, ເອກະລັກທາງວັດທະນະທຳຂອງ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າຕ່າງໆໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບດ້ານບໍ່ດີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ໃນຊ່ວງເວລາການພັດທະນາ ແລະ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານ ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງເໝາະສົມກັບວັດທະນະທຳ.

ກຸ່ມຊົນເຜົ່າໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ

ຊົນເຜົ່າລາວ ມີອັດຕາສ່ວນຫລາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງປະຊາກອນທັງໝົດຂອງປະເທດ (53%). ເມື່ອລວມກັບເຜົ່າ ອື່ນໆ ໃນໝວດໃຊ້ພາສາ ລາວ-ໄຕ, ຊົນເຜົ່າລາວ ກວມເອົາສອງສ່ວນສາມຂອງ ປະຊາກອນທັງໝົດ. ປະຊາກອນ ທີ່ ບໍ່ຢູ່ໃນໝວດໃຊ້ພາສາ ລາວ-ໄຕ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ໃນບັນດາແຂວງທາງພາກເໜືອ. ກຸ່ມຊົນເຜົ່າລາວ-ໄຕ ມີ ບົດບາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນາທຳ ເໜືອກວ່າຊົນເຜົ່າອື່ນໆ. ແຕ່ ໃນບາງພື້ນທີ່ຂອງປະເທດ ກຸ່ມ

ຊົນເຜົ່າ ທີ່ບໍ່ແມ່ນກຸ່ມ ລາວ-ໄຕ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າກຸ່ມຊົນເຜົ່າລາວ. ຊົນເຜົ່າຂະມຸ ແລະ ມົ້ງ ແມ່ນຢູ່ໃນອັນດັບສອງ ແລະ ສາມ ຕາມລຳດັບ. ແຕ່ລະກຸ່ມຊົນເຜົ່າຂອງສອງກຸ່ມນີ້ ມີປະຊາກອນຫລາຍກວ່າທ້າແສນຄົນ.

ກອບນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ສະບັບທີ 8 ແຕ່ປີ 2016-2020 ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສູ້ຊົນໃຫ້ ສປປ ລາວ ຫລຸດພື້ນອອກຈາກປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (LDC) ພາຍໃນປີ 2025. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນການພັດທະນາ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ; ບັນດານະໂຍບາຍ, ແຜນການພັດທະນາເຫຼົ່ານັ້ນ ຕິດພັນກັບຊຸມຊົນ ເຊິ່ງລວມມີ: ການຊ່ວຍເຫຼືອຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ, ການພັດທະນາຊົນນະບົດ, ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການພົວພັນເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງບໍລິການຕ່າງໆ.

ລັດຖະທຳມະນູນຂອງ ສປປ ລາວ (ເລກທີ 63/ສຊ, 2015) ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ "ປະຊາຊົນທຸກຊົນເຜົ່າ" ມີສິດ ໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ກຳມະສິດຕໍ່ທີ່ດິນ, ສິດທິໃນການເລືອກທີ່ຢູ່ອາໄສ, ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເພດ, ການນຳຖືສາດສະໜາ, ສະຖານະທາງສັງຄົມ, ມີເສລີພາບໃນການນັບຖືສາດສະໜາ, ການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ການໂຮມຊຸມນຸມ ແລະ ປະທ້ວງ ໂດຍສັນຕິ.

ໃນອົງປະກອບທີ 2 ແລະ 3, ບາງກິດຈະກຳຂອງໂຄງການອາດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການຄອບຄອງທີ່ດິນ ຫຼື ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບປະຊາຊົນບັນດາຊົນເຜົ່າ (ເຊັ່ນ: ເຜົ່າມົ້ງ, ຂະມຸ, ມ້ຽນ (ຢ້າວ), ມາກອງ, ບລູ ແລະ ອື່ນໆ) ເຊິ່ງເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນໃນ ສປປ ລາວ ວ່າເປັນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຖານຂອງທະນາຄານໂລກພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍ 4.10 (OP/BP 4.10).

ຜົນກະທົບທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຂອງ ແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ER-P

ກິດຈະກຳພາຍໃຕ້ 4 ອົງປະກອບຂອງໂຄງການຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນແຜນດຳເນີນງານຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຂອງ 6 ແຂວງ ເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ 70,000 ເຮັດຕາ ສົ່ງເສີມພັດທະນາດ້ານກະສິກຳ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນ 320,000 ເຮັດຕາ ສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ພື້ນຟູພູມິທັດປ່າໄມ້. ພາຍໃຕ້ອົງປະກອບທີ 1, ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນວຽກງານ ເຮດ+ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບດ້ານດີ ແຜ່ກວ້າງອອກກາຍເຂດຂອງແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (ER). ໄດ້ວາງແຜນການວ່າ ປະມານ 42,000 ຄົວເຮືອນ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (ລວມທັງໝົດປະມານ 254,000 ຄົນ) ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ຢ່າງໜ້ອຍ 40% ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແມ່ນແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ. ການປະເມີນນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ ການຄາດຄະເນຈາກ ແຜນດຳເນີນວຽກງານເຮດ ຂອງແຂວງ.

ບົນພື້ນຖານຂອງການປຶກສາຫາລື ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບ ທີ່ອ້າງອີງໃສ່ເອກະສານ ປະເມີນສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (SESA), ຄາດຄະເນວ່າ ຜົນກະທົບດ້ານບໍ່ດີ ຈະມີຄືດັ່ງນີ້:

- ຈຳກັດການເຂົ້າເຖິງປ່າໄມ້
- ຄວາມບໍ່ຫມັ້ນຄົງຕໍ່ກຳມະສິດທີ່ດິນ ແລະ ຊົນເຜົ່າໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ທີ່ບໍ່ມີໃບຕາດິນ

- ສູນເສຍການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ລາຍຮັບ ຍ້ອນມີການປ່ຽນແປງ ໃນການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ
- ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດບໍ່ເທົ່າທຽບກັນ
- ຂາດການປົກສາຫາລື ຢ່າງເຕັມຮູບແບບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ER
- ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຂອງບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ໃນສິດທິນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ລວມມີ ສິດທິ ທີ່ດິນປ່າໄມ້, ອາດມີ ຄວາມໝາຍໃນທາງລົບ ສຳລັບຄວາມອາດສາມາດຂອງແມ່ຍິງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກແຜນງານ ເຣດ+ ໃນລະດັບດຽວກັນກັບຜູ້ຊາຍ
- ອາດສູນເສຍຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສທາງທຳມະຊາດຂອງພືດ-ສັດ
- ການຫັນປ່ຽນປ່າໄມ້ທຳມະຊາດໄປເປັນການປູກພືດ/ປູກໄມ້ ຢ່າງຖາວອນ
- ການສູນເສຍປ່າໄມ້ ເພື່ອພັດທະນາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ
- ການບຸກລຸກຂອງຊະນິດພັນພືດ-ສັດຕ່າງຖິ່ນ, ໄຟປ່າ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ
- ບັນຫາສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຍ້ອນເພີ່ມການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ອັນຕະລາຍ ແລະ ຢາຂ້າ ຫຍ້າ ທີ່ບໍ່ຖືກວິທີ/ບໍ່ເໝາະສົມ
- ດິນ ແລະ ນ້ຳ ມີການປົນເປື້ອນ ຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ ອັນຕະລາຍ.

ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈະໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ໂດຍຜ່ານ ການວາງແຜນປ້ອງກັນ, ກອບນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ESMF), ກອບນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍຊົນເຜົ່າ (EGPF), ກອບ ນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ (RPF) ແລະ ກອບນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກສາຫາລື/ການດຳເນີນ ງານ (PF).

ການປົກສາຫາລື ແລະ ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ

ກອບນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍການປົກສາຫາລື/ການດຳເນີນງານ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ປະຊາຊົນບັນດາຊົນເຜົ່າ ໄດ້ຮັບຊາບຂໍ້ມູນ, ໄດ້ຮັບການປົກສາຫາລື ແລະ ປຸກລະດົມໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບບັນດາໂຄງການຍ່ອຍ ເຊິ່ງສາມາດໃຫ້ ຄວາມຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານບໍ່ດີທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ຈະມີການ ປົກສາຫາລື ກັບບັນດາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໃນຊ່ວງເວລາຂັ້ນຕອນການຄັດເລືອກເບື້ອງຕົ້ນ, ໃນຊ່ວງການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີ ຄວາມຈຳເປັນ). ການປົກສາຫາລື ແລະ ການ ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ລວມທັງຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຈະປະກອບ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ EGDP. ຂອບເຂດຂອງ EGDP ຈະລວມມີການຄັດເລືອກໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ການປະເມີນສັງຄົມ, ມາດຕະການບັນເທົາຜົນກະທົບ, ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ.

ກົນໄກການຮັບຟັງຄຳຮ້ອງທຸກ ແລະ ການແກ້ໄຂ

ການຮ້ອງທຸກ ທີ່ກ່ຽວກັບບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈາກບັນດາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ອັນເນື່ອງມາຈາກກິດຈະກຳຂອງ ໂຄງການ ຈະໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ໂດຍຜ່ານ ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂັ້ນແຍ່ງ (FGRCs). ແນວໃດກໍ່ຕາມ ຜູ້ ຮ້ອງທຸກ ມີສິດ ທີ່ຈະ ສະເໜີ ຫຼື ແກ້ໄຂບັນຫາຮ້ອງທຸກ ໂດຍກົງ ກັບ ກົມປ່າໄມ້/ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ຫລື ສະພາ ແຫ່ງຊາດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງ ສ ປປ ລາວ. ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຂອງການຮ້ອງທຸກ, ຈະມີການ ບັນທຶກລາຍລະອຽດ, ການປຶກສາຫາລື ແລະ ຜົນຮັບ ລົງໃນປຶ້ມບັນທຶກ. ຈະມີການລາຍງານເປັນລາຍເດືອນ ກ່ຽວ ກັບ ສະຖານະພາບຂອງການຮ້ອງທຸກ ແລະ ການແກ້ໄຂ ເຖິງຫ້ອງການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFO).

ການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບການຕິດຕາມກວດກາໂຄງການ GFLL ແມ່ນອີງໃສ່ວິທີການວັດແທກ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ເຊິ່ງໄດ້ສ້າງໄວ້ ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງ ຂອງ ກົມປ່າໄມ້ / ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ EGPF ແລະ ກິດຈະກຳຂອງວຽກງານຊົນເຜົ່າທັງໝົດ ຈະຖືກກວດກາພາຍໃນເປັນປະຈຳ ໂດຍຄະນະກຳມະການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ. ນອກຈາກນີ້ ການລາຍງານປະຈຳ ຈະຖືກສັງລວມເຂົ້າໃນບົດລາຍ ງານປະຈຳໄຕມາດ (3 ເດືອນ), ສິ່ງໃຫ້ກົມປ່າໄມ້/ກະຊວງ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ EGPF ຍັງຈະຖືກຕິດຕາມກວດກາຢ່າງອິດສະລະ ຈາກທີ່ປຶກສາທີ່ມີ ຄຸນຈຸດທິ ຫລື ອົງ ການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ (CSO).

ແຜນການພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGDP)

ແຜນການພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຈະປະກອບດ້ວຍບັນດາກິດຈະກຳ ແລະ ລວມທັງມາດຕະການຫລຸດຜ່ອນຜົນ ກະທົບດ້ານລົບ, ການດັດປັບຮູບແບບໂຄງການຍ່ອຍ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການພັດທະນາ. ໃນກໍລະນີບ່ອນ ໃດທີ່ມີການຄອບຄອງທີ່ດິນໃນຊຸມຊົນຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ໂຄງການຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ບໍ່ລ່ວງລະເມີດສິດທິຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ຮັບການທົດແທນສໍາລັບການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນ ລັກສະນະຖືກຕ້ອງ ຕາມວັດທະນາທໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ.